

Autonomy in language learning and teaching: The case of target language skills and subsystems

Konin, May 7th-9th, 2018

BOOK OF ABSTRACTS

PLENARY TALKS

prof. Birsen Tütüniş (Istanbul Kültür University)
tutunisster@gmail.com

Autonomy and Teacher Training for the 21st Century skills

Teacher education in the 21st century gains more importance with the growing interest in the 21st century learner. Scholars carry out researches and propose different models to bring excellence to teacher education (NIE, VSK Model, 2009). Learners' development of 21st century skills of three Ls (Learning Skills, Literacy Skills and Life Skills) depend on teacher competencies and beliefs on autonomy.

This paper will first display the VSK model and the EPLTE; the aims and objectives of teacher training designed by European Profile of Language Teacher Education : A Frame of Reference which has been designed after a period of careful thought and experience (Kelly, Grenfell, Allan, Kriza, & McEvoy, 2004). It will then focus on Foreign Language Teacher Education Programmes in Turkey. The questions raised by the presenter on Turkish FLTE programmes will be answered in relation with the 21st century skills development both in language learning and teaching, giving examples from 3rd and 4th year student teachers' performances.

prof. Leni Dam (University College, Copenhagen and Northern Zealand)
lenidam@hotmail.com

Issues in developing autonomous language learning

Even though it is nearly half a century ago (in 1973) that I started developing learner autonomy in my own English class with 14-year-old Danish learners, the approach has not spread to the extent that one could hope for, neither in Denmark nor in the rest of the world.

My talk will mention some of the main issues in autonomous language learning that I, myself, have come across and dealt with in my work as a teacher, as in-service teacher trainer and researcher during all these years.

In conclusion, I will try to give reasons why it seems so difficult to change from a teacher-directed teaching environment to a learner-directed learning environment.

prof. Anna Jaroszewska (University of Warsaw)
a.jaroszewska@uw.edu.pl

Nauczanie języka obcego a problem autonomii uczniów w edukacji wczesnoszkolnej

Celem wystąpienia jest pragmatyczne spojrzenie na rzeczywiste warunki, możliwości oraz efekty wdrożenia oraz pogłębiania procesu autonomizacji uczniów na lekcjach języka obcego w klasach I–III polskiej szkoły podstawowej. Prezentowane refleksje stronią od teoretycznych analiz i laboratoryjnych badań. Koncentrując się na praktycznym wymiarze relacji pomiędzy nauczycielem a uczniami (i nie tylko), autorka pragnie wykazać przymioty autonomii tych drugich w kontekście szeroko rozumianego sukcesu w nauce języka obcego, a jednocześnie zwrócić uwagę na problemy wynikające ze zróżnicowania organizacyjnego systemów glottodydaktycznych mieszczących się w granicach powszechnego systemu edukacji.

prof. Hanna Komorowska (SWPS University of Social Sciences and Humanities, Warsaw)
hannakomo@data.pl

The role of feedback in developing learner autonomy

The paper aims at analyzing ways of introducing language learners to autonomy with special attention given to the role of feedback in the language classroom. In SLA/FLT feedback is usually studied in the context of error correction, while students' attitudes to language learning and their personal learning plans tend to be left beyond the scope of the research. Psychological and pedagogical approaches to more generally understood feedback are, therefore, presented. Issues of impact probability are then discussed such as sources from which it may come, readiness to accept information received, the route selected in feedback processing, levels of uncertainty and the message format. The role of feedback in inter- and intraschool formative evaluation is also examined with examples of pedagogical solutions implemented in various educational systems. Implications for pre- and in-service teacher education are also sought.

prof. Peter Medgyes (Eötvös Loránd University, Budapest)
pmedgy@gmail.com

“Elfies at large – Beware!”

It is common knowledge that English has become the **Lingua Franca** the world over. Today the overwhelming majority of communication takes place between nonnative users of English, often in the absence of native speakers. Given this, proponents of the ELF movement, whom I call **elfies** in my lecture, claim that native English standards need not be followed any longer. After I have subjected this assumption to critical analysis, I conclude that teachers had better follow their own agenda and satisfy their learners' genuine needs, instead of listening to **elfies** – or any other researchers, for that matter.

prof. Urszula Paprocka-Piotrowska (The John Paul II Catholic University of Lublin)
paprocka@kul.pl

Rozwijanie autonomii w nauce podsystemów języka na przykładzie zdań prostych i zdań złożonych

Budowanie wypowiedzi dłuższych niż jednowyrazowe jest na wstępnych etapach nauki dużym wyzwaniem dla uczącego się języka obcego. Budowanie zdań prostych oraz zdań złożonych to kolejne etapy rozwoju tej samej kompetencji. Czy jednak zawsze etapy te następują po sobie kolejno? Czy i jak dorosły uczący się języka obcego może wykorzystać swoją wiedzę na temat funkcjonowania języka jako systemu, by w sposób autonomiczny, na wczesnych etapach akwizycji, budować zdania złożone?

Powyższe pytania oraz propozycje odpowiedzi na nie zilustrujemy wypowiedziami francuskojęzycznych dorosłych uczących się języka polskiego jako obcego (poziomy A1-A2 *ESOKJ*). Badani dorośli budowali krótkie ustne narracje na podstawie obejrzanego uprzednio 5-minutowego filmu rysunkowego. W ich wypowiedziach prześledzimy liczbę i typy zdań (prostych/złożonych) oraz liczbę i typy wskaźników zespolenia tekstu wykazując, iż nawet w wypadku pary języków stosunkowo odległych (J1: język romański / J2: język słowiański) w przyswajaniu języka w sytuacji tzw. akwizycji mieszanej wspomniane etapy stopniowej kompleksyfikacji procesów składniowych (budowa zdań) nie przebiegają linearnie a wzajemnie się na siebie nakładają.

prof. Beata Webb (Bond University, Gold Coast, Australia)
bwebb@bond.edu.au

Autonomy, technology and language teacher education: what works?

Autonomy has been defined as a key goal of learning across curricula for at least two decades. Yet, the concept of learner autonomy remains nebulous. While pedagogical literature highlights the importance of autonomy for learning, it is less clear how to promote it in specific contexts, such as in technology supported learning environments. Developing learner autonomy and learning in technology-supported environments are presented as forming a strong alliance in professional literature. This relationship between autonomy and

technology is not new, nor is it clearly defined. For example, while websites promoting online programs emphasise the need for learners to be 'autonomous' in order to be successful, they do not specify what that concept entails in practice. This lack of clarity in defining the rapport between autonomy and technology stems from many reasons. The explanations may include inconsistency in defining learner autonomy, the diversity in the ways technology is used to support learning and the lack of understanding of how learners respond to autonomy-promoting practices. This paper has three aims. First, it evaluates definitions and features of learner autonomy applicable in the technology-supported learning environments. Second, it applies these definitions to examine a learning environment employed for developing language teacher education programs at Bond University, Gold Coast, Australia. Finally, it investigates patterns of student interaction with learning resources provided through the Blackboard Learning Management System at Bond to examine possible practices promoting autonomy of 'brick & mortar' and online students.

PARTICIPANTS' PRESENTATIONS/WORKSHOPS

Ágnes Albert

albert.agnes74@gmail.com

Kata Csizér

weinkata@yahoo.com

Katalin Piniel

Eötvös University, Budapest

The relationship between foreign language learning autonomy and emotions: The results of a nationwide study in Hungary

The aim of our study is to map the relationships between foreign language learning autonomy and various dimensions of emotions experienced by students while learning a foreign language. Although there have already been attempts to link learner autonomy with affective variables, especially ways of coping with negative emotions during the language learning process (eg., Tseng, Dörnyei & Schmitt, 2006), it has never been explored on a large sample before how both positive and negative emotions experienced in the classroom might relate to autonomy.. The conceptualization of foreign language learning autonomy in this study involved the extent to which students were willing to take responsibility for their own learning. In terms of emotions, one positive, enjoyment, and three negative ones (boredom, apathy and anxiety) were measured. The data used in this study is part of a nationwide Hungarian project involving a representative sample of grade 7 (n=3717) and grade 11 (n=4414) students. The data collection using standardized questionnaires was carried out in the autumn term of 2017. The most important results indicate relationships between positive emotions and autonomy and between negative emotions and autonomy. The results of the regression analysis indicate that although enjoyment, anxiety and apathy all contribute to students' foreign language learning autonomy, their contributions are very different in magnitude. While enjoyment seems to be a major determinant of autonomy, anxiety and apathy have limited effects. The implication of our results is that while positive emotions experienced in the classroom seem to enhance learner autonomy greatly, in some cases experiencing negative feelings, like anxiety and apathy, might also contribute to greater learner autonomy.

Turki Alsolami

tgalsolami@kau.edu.sa

English Language Institute, King Abdulaziz University, Saudi Arabia

The use of technology to foster autonomous language learning: Saudi EFL insights

This integration of technology in language teaching and learning is increasing, and many EFL students' around the globe are using online websites, applications to enhance their language learning proficiency. In Saudi Arabia, the use of mobile phones among young EFL learners is wide, therefore it is becoming a necessity to build content and activities for those students that is related to what they do in the classroom, where they can independently use in their own free time to foster their language learning. In this presentation , I will outline the issues

of autonomy language learning and its relationship with technologies from the literature. In addition, I will share the experiences of a project that we have conducted at my university for our EFL students in the preparatory year. A team of language teachers collaborate to build a database of language activities based of CEFR that is linked to the taught curriculum. In the presentation will share with attendees how the project has been developed using a popular LMS.

Ewa Andrzejewska

ewa-and@wp.pl

Uniwersytet Gdański

„Władca języków” – autonomiczny uczeń w polskim dyskursie popularno-naukowym

Dydaktyka języków obcych to zarówno dyscyplina nauki jak i działalność praktyczna rozumiana i opisywana również w języku popularno-naukowym. Ujmuje on rzeczywistość edukacyjną w kontekście praktyk społecznych, interpretuje teorie naukowe na użytek szerokiego kręgu odbiorców, osadza koncepcje uczenia się w konwencji kulturowej. Szerokie przeświadczenie o znaczeniu umiejętności językowych oraz przekonanie, że poradniki typu „Języki bez belfra” zdobędą czytelników zaowocowały w ostatnich latach dużą liczbą podobnych publikacji. Już we wstępach do tych książek dowiadujemy się, że głównym ich celem jest pokazanie możliwości rozwijania samodzielności w nauce sprawności i podsystemów językowych. Ponieważ samodzielność w nauce jest tematem tegorocznej konferencji, w referacie przedstawione zostaną wyniki badań, ukierunkowanych na rozpoznanie dyskursu polskich poradników adresowanych do uczących się języków obcych. W badaniach zastosowano metodę *Krytycznej Analizy Dyskursu*, a materiał badawczy stanowią wybrane polskie poradniki, które „pokazują” jak uczyć się języków. Celem jest zrekonstruowanie sposobu mówienia o autonomii ucznia w tekstach popularno-naukowych oraz refleksja nad tym, jakie rezultaty dla zachowania i myślenia czytelników może przynieść ich lektura.

Andrzejewska Ewa

ewa-and@wp.pl

Uniwersytet Gdański

Magdalena Wawrzyniak-Śliwska

magdalenaws@ug.edu.pl

Uniwersytet Gdański

eTwinning jako narzędzie rozwijania samodzielności studentów - przyszłych nauczycieli

Do wykonywania zawodu nauczyciela potrzebna jest wiedza i umiejętności. Wymagania w tym zakresie mają źródło m.in. w badaniach pedeutologicznych oraz polityce edukacyjnej na szczeblu krajowym i europejskim. Jednym z postulatów ostatnich lat jest przygotowanie przyszłych nauczycieli do stosowania w procesie dydaktycznym eTwinningu. W tym celu w ramach programu Komisji Europejskiej realizowany jest od pięciu lat międzynarodowy projekt *eTwinning Teacher Training Initiative*, w którym uczestniczy również Uniwersytet

Gdański. Działania w ramach tego projektu mają głównie cel praktyczny, tj. zbadanie akademickiego procesu dydaktycznego wprowadzającego moduł eTwinning, aby na podstawie zebranych danych udoskonalić koncepcję tego modułu. W referacie przedstawiony zostanie fragment badania, w którym uwaga skoncentrowana jest na eTwinningu i autonomii studentów.

Anna Antoniuk

anna.antoniuk@uw.edu.pl

Uniwersytet Warszawski

Autentyczność w glottodydaktyce jako narzędzie w rozwijaniu autonomii ucznia

Rozwijanie autonomii ucznia ma znaczenie na każdym etapie kształcenia, lecz szczególne miejsce powinno zajmować w szkolnictwie wyższym. Jest tu bowiem deklarowany i realizowany postulat rozumienia potrzeby uczenia się przez całe życie, samokształcenia oraz przygotowania studentów do prowadzenia samodzielnych badań naukowych.

W referacie zostanie poruszona kwestia szeroko pojętej autentyczności w procesie dydaktycznym oraz problem polisemiczności danego terminu. Referat zawiera rozważania na temat rozumienia nie tylko pojęcia autentyczności materiałów i autentyczności działań dydaktycznych, ale też postawy samego nauczyciela i jego relacji z uczniami. Zostanie omówiona ocena tych czynników przez pryzmat ucznia oraz ich rzeczywisty wpływ na rozwój jego autonomii. Szczególna uwaga zostanie poświęcona analizie różnego typu zadań językowych rozwijających autonomię ucznia i zapewniających autentyczną komunikację oraz takich, które tę autonomię zdecydowanie ograniczają. Referat zawiera również refleksję na temat zapewnienia autonomii ucznia poprzez jego czynny udział w procesie dydaktycznym. Zostanie postawione pytanie, w jaki sposób można zapewnić realny wpływ uczących się na jego przebieg, w tym na dobór tematów oraz wybór odpowiednich strategii nauczania i stosowanych technik. Będzie podkreślona kluczowa rola wstępnych ankiet studenckich. Pozwalają one na zapoznanie się z oczekiwaniami uczących się oraz ich dotychczasowym doświadczeniem w dziedzinie, której dotyczą oraz umożliwiają modyfikację programu nauczania zgodnie z ich aktualnymi potrzebami. Jest to pierwszy krok do budowania autonomii ucznia.

Agnieszka Borowiak

agnieszka_borowiak@wp.pl

I Liceum Ogólnokształcące im. T. Kościuszki w Koninie

CLIL as an approach fostering learner autonomy

A large body of research focuses on analysis of factors accounting for the success of foreign language learners. Autonomy is claimed to be one of them. Learner's reflective involvement in all aspects of learning a foreign language is widely acknowledged to be of major importance. This notion entails not only taking charge of one's own learning but also going beyond the requirements specified by teachers. Fostering learner autonomy should be a common goal pursued by all language educators. Nevertheless, the implementation of

learner autonomy in traditional schools is usually seen as a very difficult venture. For this reason, there is a growing interest in creating educational frameworks which would be better suited for the implementation of learner autonomy. Content and Language Integrated Learning is perceived to be a good example of such a framework. This educational approach may be assessed with respect to its suitability as a platform for the development of learner autonomy.

In order to understand how Content and Language Integrated Learning may be used as an excellent learning environment, where the basic principles of autonomy may be implemented, some brief definitions of those terms will be provided in the first place. Later, the focus will be shifted onto a presentation of a few ways of fostering learner autonomy. Since this paper focuses mainly on the relationship between CLIL and learner autonomy, six concepts characterizing learning environments will be delineated. This discussion will end with the analysis proving that CLIL-based instruction may lead to the development of learner autonomy. In the final part, on the basis of a study, the influence of portfolio on autonomy in a CLIL and non-CLIL setting will be discussed. Concluding remarks will contain some practical considerations on fostering autonomy in a CLIL setting.

Leni Dam

lenidam@hotmail.com

University College, Copenhagen and Northern Zealand

How to get students to speak the target language (workshop)

In this workshop participants will be engaged in trying out a number of activities where the target language is used – from beginners' level to intermediate level. The question is whether or not these activities can be used in the participants' own classrooms. The workshop will end by setting up a list of "musts" for getting students to speak the target language.

Marek Derenowski

derenosiu73@gmail.com

PWSZ Konin, UAM Kalisz

Autonomiczne zachowania seniorów podczas nauki języka angielskiego w klasie i poza nią.

W swoim artykule z 2015 roku, Mastalski piszę, że jednym z głównych problemów ludzi starszych funkcjonujących we współczesnym społeczeństwie jest 'juwenizm', który odrzuca starość jako zarówno niewygodną, jak i wstydliwą. Trzeba także wspomnieć o tym, że propagowany powszechnie kult młodości niesie ze sobą pogoń za sprawnością, efektywnością i umiejętnością urządzania się w życiu, wypierając dojrzałą refleksję. Ludzie starsi, zwłaszcza gorzej wykształceni, czują się coraz bardziej obco w tak szybko zmieniającym się świecie. Co za tym idzie, utrata znaczenia, autorytetu, niezdolność przystosowania się do szybkich zmian często prowadzi starsze osoby do utraty wiary w siebie i odczucia bezwartościowości. Co więcej, osoby starsze często odbierane są w sposób

stereotypowy jako bezproduktywne, którzy zależni są od reszty społeczeństwa. Takie podejście budzi u osób starszych poczucie bycia balastem oraz „złem koniecznym”. Świadomość tego niesie ze sobą rozczarowanie środowiskiem oraz negatywne podejście do starości. To z kolei może budzić zwiększony poziom frustracji (Mastalski, 2015).

Z drugiej strony w Polsce i w całej Europie można zaobserwować zwiększoną aktywność edukacyjną osób starszych będącą wynikiem filozofii uczenia się przez całe życie. Jak pisze Jaroszevska (2013), wobec nowych potrzeb społecznych nie dziwi rozwój sieci polskich Uniwersytetów Trzeciego Wieku (UTW) oraz instytucji, gdzie seniorzy mogą rozwijać swoje pasje i zainteresowania, korzystając z dostosowanej do ich potrzeb oferty kulturalno-oświatowej. Zwiększony udział osób starszych w procesie edukacyjnym wymaga lepszego poznania specyfiki tej grupy wiekowej. Wydaje się, że seniorów cechuje duży bagaż doświadczeń życiowych i edukacyjnych, a także duża praktyka edukacyjna wynikająca z wcześniejszych doświadczeń edukacyjnych. Omawiając edukację seniorów często wspomina się o zasadzie samokształcenia czyli o zwiększaniu wiedzy na temat mechanizmów poznawczych, znajomość technik i barier uczenia się są warunkami powodzenia procesu kształcenia. Ważne jest także włączanie do zajęć tak zwanych faz samokształcenia oraz refleksji nad procesem uczenia się. Dorośli skłaniają się ku samokształceniu i dążą do autonomii w uczeniu się i umiejętność krytycznego i samodzielnego oceniania przemian spowodowanych rozwojem wiedzy. Dlatego też głównym celem badania przedstawionego w prezentacji będzie próba identyfikacji zachowań autonomicznych seniorów w procesie uczenia się języka angielskiego zarówno w klasie jak i poza nią.

Ali Dincer

alidincerbey@gmail.com

Erzincan University, Turkey

To what extent are EFL teachers autonomous and satisfied in L2 settings?

Teacher autonomy (TA), which can be defined as teachers' personal responsibility for teaching and control over their teaching process, has recently received much scholarly attention with its connection with learner autonomy (Ramos, 2016). TA has also been associated with job satisfaction and resilience as well as better student outcomes such as increased engagement and proficiency (Benson, 2013; Prichard & Moore, 2016; Ramos, 2016). However, the realization of TA might be different across educational contexts. For instance, international reports show that Turkey often falls behind many European countries in foreign language education and has a centralized education system in which teachers have less freedom to revise their curricula (OECD, 2013, 2015). Given that, this study aimed to investigate the relationships between Turkish EFL teachers' actual and desired levels of autonomy and their job satisfaction. Seventy-five EFL teachers working at either primary or secondary public schools completed a survey consisting of questions related to their actual and desired control over professional development, pedagogy, assessment, curricula and classroom environment. Teachers also rated their job satisfaction and had the chance to express their feeling regarding their autonomy levels and job satisfaction in their context. Findings showed that Turkish EFL teachers' actual autonomy levels were significantly lower than their desired levels across all possible areas of control. Highest discrepancy between actual and desired control levels was present in the areas of curricula and assessment.

Surprisingly, actual teacher autonomy levels were not significantly related to job satisfaction. Qualitative data partially supported quantitative results, showing that teachers want more control over curricula. Also, teachers linked low autonomy levels and low job satisfaction to external factors such as low salary, demotivating classroom environments, and national policies. The study discusses implications for improving teacher autonomy and job satisfaction in EFL contexts in Turkey and across the world.

Renáta Hegedüs

hegedus.rencsi@gmail.com

Eötvös Loránd University, Faculty of Humanities

The role of autonomy in the motivation of students learning second languages

Nowadays in the Hungarian public education the expansion of the level of student motivation is becoming more and more important. One possible solution for this issue is the extension of student autonomy. The purpose of this scientific research was to find out to what degree do language teachers let their students make their own decisions in the process of learning second languages, for example Spanish. Moreover, the degree of the positive effects of student autonomy on the language learning process was investigated.

The research was conducted in several parts: I collected the opinion of Spanish language teachers working in the public education by an anonymous survey. About the practical realisation of the introduction of autonomy I made interviews with four Spanish language teachers who shared their own experience about the best practices of expanding student autonomy in their classrooms. Moreover, I held 12 Spanish classes in a secondary school to observe the same from my own point of view. Of course, the research had a basis of theoretic background.

As a conclusion, it can be claimed that in the public education of today Spanish language teachers give autonomy to their students in some areas, but only few of them know methodological solutions to foster student autonomy (e.g. the method of Prievara), and almost no one uses them. According to the opinion of the teachers who use the method of Prievara, the motivational effect of autonomy is obvious. This is quite important in the case of Spanish language as the selection of this subject is based on emotions, so the motivation regarding this subject will probably diminish after some years. Although the research was conducted in the Hungarian public education system, it is worth dealing with it as it is applicable in international environment as well thanks to its adaptability.

Éva Illés

illes.eva@btk.elte.hu

Eötvös Loránd University, Budapest

Learner autonomy and the international use of English

The prevalent conception of learner autonomy focuses on the learning process and defines the notion as the learner's ability to take charge of their own learning. The present paper

argues that this view of learner autonomy should be amended by an approach which shifts the attention to language use. One of the reasons for the need for such a change in conceptualisation is the fact that, given the widespread use of English as a lingua franca (ELF) in international contexts of use, the task of ELT is to prepare learners for participation in ELF interaction. Since interlocutors in ELF contexts come from different linguistic and cultural backgrounds, ELF communication is characterised by diversity, fluidity and increased online negotiation of meaning which, in turn, requires that language users effectively exploit the linguistic and other resources at their disposal. Therefore, if the aim of ELT is enabling learners to cope with the demands of ELF communication, learner autonomy should include the ability to successfully perform in the changed circumstances of the use of English. As a consequence, the development of autonomy should be carried out through tasks and activities which engage learners as language users managing and controlling language use on their own terms. Activities which meet such requirements will also be suggested in the talk.

Tuba Işık

tubaturkel2458@gmail.com

Erzincan University, Turkey

EFL Teachers' Practices Regarding Learner Autonomy in a Turkish Context

Learner autonomy (LA) has been a central concern in foreign language education because new trends in language teaching require going beyond just teaching language skills by raising students' awareness about their responsibility for their own language learning (Benson & Reinders, 2011). To this end, the role of teacher in promoting LA has been the focus of numerous studies (Borg & Busaidi, 2012; Feryok, 2013; Nakata, 2011) and these studies have revealed the importance of such teachers' roles as encouraging out-of-class study, involving learners into decision making and encouraging learners to think about their learning process (Balçıkanlı, 2010). Regarding these roles, this study aimed to investigate EFL teachers' practices to foster LA in Turkish EFL classrooms. Eleven EFL teachers working at tertiary level participated in three-session interviews. During the sessions, they answered questions about how they provide opportunities for learners and help them to be more autonomous language learners. The findings of thematic analysis showed that the teachers used limited autonomy supportive practices (e.g. language advising, raising motivation and promoting out-of-class learning) given the role of the institution and learner based problems. Interestingly the findings, nevertheless, revealed that they took advantage of online applications and actively used learning management systems to support learners' out-of-class language learning. Some teachers also supported autonomous technology use beyond the classroom like changing the classroom into flipped one or assigning technology-based homework. Overall, the study proposes pedagogical implications for promoting LA from Turkish education perspective and it discusses future research directions in this field.

Mariusz Kruk

mkruk@uz.zgora.pl

Uniwersytet Zielonogórski

Joanna Zawodniak

j.zawodniak@in.uz.zgora.pl

Uniwersytet Zielonogórski

„Autonomy held in the hand” czyli o urządzeniach przenośnych jako narzędziach zwiększających autonomię ucznia

Nowe technologie, w tym urządzenia przenośne (np. smartfony, tablety), stanowią ważny element w uczeniu się języka obcego z uwagi na fakt, że pozwalają one uczącym się języków obcych decydować o czasie i miejscu nauki, doborze materiałów językowych, doskonaleniu wybranych sprawności językowych czy ocenianiu własnych postępów w tym zakresie. Należy jednak zauważyć, że posiadanie smartfonu czy tabletu nie zawsze musi gwarantować autonomię i prowadzić do jej szybkiego rozwoju. W pierwszej części omówiony zostanie związek między autonomią a nowymi technologiami, w szczególności urządzeniami przenośnymi (np. smartfony, tablety, odtwarzacze MP3). W drugiej części autorzy zaprezentują wyniki badania ankietowego przeprowadzonego na grupie studentów studiów magisterskich drugiego stopnia na kierunku filologia angielska, którego celem było zweryfikowanie, czy uczestnicy badania wykorzystują urządzenia przenośne do samodzielnej nauki języka angielskiego i jak bardzo angażują się w naukę rzeczzonego języka za ich pomocą poza formalną nauką na zajęciach. W tym celu poszukiwano odpowiedzi na następujące pytania badawcze: (1) Jaki jest poziom autonomii uczestników badania?, (2) Jakie urządzenia przenośne i jak często uczestnicy badania wykorzystują do nauki języka angielskiego?, (3) Jakie systemy i podsystemy języka angielskiego respondenci doskonali najczęściej za ich pomocą? i (5) Jak uczestnicy badania oceniają możliwości oferowane przez urządzenia przenośne w uczeniu się języka angielskiego? Zebrane dane poddane zostały analizie ilościowej i jakościowej.

Patrycja Lipińska

patrycja.lipinska8@gmail.com

Uniwersytet Warszawski

Rozwój autonomii u uczniów w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym na lekcji języka obcego

Cele lekcji języka obcego dla uczniów najmłodszych obejmują nie tylko przekazywanie wiedzy językowej, ale także kształcenie postaw i opinii ucznia. Nauczyciele języka obcego są zarówno ekspertami w dziedzinie języka, kultury i metodologii nauczania, doradcami i ewaluatorami, jak i wychowawcami oraz organizatorami procesu nauczania/uczenia się języka obcego. Światopogląd uczniów w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym dopiero się kształtuje, zatem znaczenie oddziaływania nauczyciela na postawy uczniów wobec procesu uczenia się, ich motywację czy otwartość jest większe niż w przypadku uczniów starszych. Pomimo niedojrzałości emocjonalnej i kognitywnej, uczniowie młodsi mogą aktywnie uczestniczyć w procesie uczenia się. Styl nauczania i preferowany przez nauczyciela

sposób komunikacji na lekcji języka obcego, a w konsekwencji podejmowane przez niego działania wychowawcze i dydaktyczno-organizacyjne mogą wspierać lub utrudniać autonomizację ucznia. W niniejszym wystąpieniu odniosę się m.in. do atmosfery na lekcji języka obcego wspierającej autonomiczne zachowania uczniów, elementów oceniania kształtującego oraz technik pobudzających ciekawość poznawczą, które będą stanowić punkt wyjścia do omówienia sposobów rozwijania autonomii u najmłodszych uczniów.

Sylwia Niewiadomska

s.niewiadomska@onet.pl

Uniwersytet Warszawski

Rola autonomii ucznia i wspomaganie jej rozwoju w nauce fonetyki języka niemieckiego

Celem mojego przemówienia będzie zwrócenie uwagi na rolę oraz metody rozwijania autonomii w kształceniu fonetycznym w różnych grupach wiekowych i na różnych poziomach kształcenia. Punktem wyjścia moich rozważań będzie wyjaśnienie podstawowych pojęć, tj. autonomia, uczeń autonomiczny, fonetyka, wymowa standardowa oraz trening wymowy na lekcji języka niemieckiego. W dalszych rozważaniach omówione zostaną zalety rozwijania autonomii oraz potencjalne problemy i niebezpieczeństwa wynikające ze specyfiki uczących się. Następnie omówione zostaną techniki, strategie i narzędzia indywidualizacji pracy w zależności od potrzeb i możliwości ucznia, organizacja lekcji fonetyki języka niemieckiego oraz dobór odpowiednich materiałów. Ponadto uwaga zostanie skierowana na motywację jako warunek niezbędny do rozwoju autonomii ucznia. Wyjaśnione zostaną przy tym pojęcie motywacji, źródła jej powstawania i wpływ na kształtowanie fonetyczne oraz granice samodzielności uczących się w przyswajaniu fonetyki języka niemieckiego. Punktem kulminacyjnym przemówienia będzie wyjaśnienie roli autonomii ucznia oraz jej perspektyw w kształceniu fonetycznym, zarówno w klasie, jak i poza nią. Za sprawą rozważań osadzonych w ramach teoretycznych, popartych aktualnymi badaniami naukowymi, wyjaśnione zostanie, jaką rolę odgrywa autonomia ucznia i w jakim stopniu jest rozwijana w nauce fonetyki języka niemieckiego. Przemówienie zamyka krótkie podsumowanie wniosków płynących z przeprowadzonej analizy.

Miroslaw Pawlak

pawlakmi@amu.edu.pl

PWSZ Konin / UAM Kalisz

English philology students' paths to autonomy: An interview study

It could be assumed that individuals who choose to enter a university program in English, or any other foreign language for that matter, should manifest a high level of autonomy both in learning the target language as such and probably also in studying most of the content subjects typically included in that program. An assumption of this kind seems fully warranted in view of the fact that the main goal of university-level programs in foreign languages is to produce professionals in those languages, a challenge that is bound to require an autonomous approach on the part of the students. The reality, however, is often very

different as many English majors choose the course of study by accident and are not fully aware of what the program involves. With this in mind, the paper reports on a study that sought to investigate the extent and nature of autonomy in learning the target language exhibited by seven English majors representing different motivational profiles. The data collected by means of in-depth interviews demonstrated that there are indeed different paths to autonomy among English majors, their independence can reach different levels, and it can manifest itself in a variety of ways.

Justyna Sekuła

justyna.sekula@up.krakow.pl

Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie

Wykorzystanie nowoczesnych technologii w promowaniu samodzielności studentów – na przykładzie nauczania formalnych zasad sporządzania tłumaczeń poświadczonych zawartych w Kodeksie tłumacza przysięgłego

Celem wystąpienia jest zaprezentowanie możliwości wykorzystania wybranych nowoczesnych technologii jako elementów wspierających autonomię studentów w opanowywaniu formalnych zasad sporządzania tłumaczeń poświadczonych zawartych w Kodeksie tłumacza przysięgłego, których znajomość stanowi konstytutywną część oceny poprawności tłumaczeń podczas egzaminu państwowego na tłumacza przysięgłego organizowanego przez polskie Ministerstwo Sprawiedliwości.

Joanna Sobańska

joanna.sobanska@uw.edu.pl

Uniwersytet Warszawski

Warunki rozwijania autonomii w uczeniu się u uczniów uzdolnionych językowo

Analizując różne koncepcje uzdolnień ogólnych i specjalnych można zauważyć, że uczniowi uzdolnionemu przypisywane są liczne ponadprzeciętne cechy kognitywne, metakognitywne, osobowościowe czy społeczne, wyróżniające go od innych uczniów i pozwalające mu osiągać wysokie wyniki w nauce. Koncepcje te, jak również nieliczne badania dotyczące uczniów uzdolnionych językowo w zakresie ich cech wskazują na to, że uczeń uzdolniony językowo wykazuje również cechy autonomiczności w zakresie uczenia się. Wobec tego w kształceniu uczniów uzdolnionych językowo konieczne wydaje się uwzględnienie działań umożliwiających im rozwijanie potrzeb w tym zakresie. Celem wystąpienia jest zatem próba określenia warunków, jakie sprzyjają rozwijaniu tej sfery rozwojowej ucznia uzdolnionego językowo na lekcji języka obcego.

Adam Świątek

adamswiatek1986@gmail.com

PWSZ Konin

‘The essence of verbal autonomy is choosing what not to do’ – learning and communication strategies in verbal perlocutionary giftedness

Perlocutionary acts and effects have long been treated as marginal (Searle 1969) or too wide and unclear (Leech 1983) aspects of language competence and performance. However, Post (2013) pinpointed that perlocution ought to be widely investigated, regarded as being among the vital aspects of communication, and even treated as complementary to the Speech Act Theory (SAT) and linguistic pragmatics. In 2016 Świątek introduced the concept of verbal perlocutionary giftedness, presenting an extended framework for the study of perlocutionary acts from the pragmatic and glottodidactic perspectives on a concomitant basis. Recent research has revealed that perlocution may even have deeper, genetic roots, which, supposedly, may have a serious impact on one’s increased verbal perlocutionary efficiency. However, there is yet another phenomenon, i.e. learning and communication strategies, which might affect the target phenomenon.

The presented research aims at determining the frequency of use and change of learning and communication strategies, considered within the frames of the verbal perlocutionary aptitude. Therefore, the aim of the presentation, based on both qualitative and quantitative research, was to determine the principal types of learning and communication strategies made use of by perlocutionarily gifted language learners. In other words, the research allowed the author to determine whether perlocutionarily gifted learners make use of an array of strategies when interacting with other language users, or simply adopt a finite set of strategies in order to be understood and ensure communicative effectiveness. Therefore, the individual case analysis method, together with the contrastive approach, allowed to establish the dominant types of strategies in the target phenomenon.

References:

Leech, G. N. 1983. *Principles of pragmatics*. London: Longman.

Post, M. 2013. *Speech Acts and Speech Genres. An Axiological Linguistics Perspective*. Wrocław: Wydawnictwo Wyższej Szkoły Filologicznej we Wrocławiu.

Searle, J. 1969. *Speech Acts*. Cambridge: Cambridge University Press.

Świątek, A. 2016. *The role of individual differences in the verbal aptitude of advanced learners of English to perform perlocutionary acts*. Wrocław: Wydawnictwo Wyższej Szkoły Filologicznej we Wrocławiu.

Magdalena Wawrzyniak-Śliwska

magdalenaws@ug.edu.pl

Uniwersytet Gdański

Using logbooks in developing productive skills in young learners

Logbooks are frequently mentioned as one of the tools that can be successfully used to promote learner autonomy in language learning. Most of the publications, though, focus on the use of logbooks in teaching teenagers, as it is claimed that learners are not ready to be autonomous – take charge of their own learning, plan, make decisions and take responsibility for their decisions and actions – before they reach the age of puberty. The aim of the presentation is to show the potential of using logbooks in developing both young learners' autonomy and their productive skills.

Teresa Maria Włosowicz

melomane.plurilingue@gmail.com

Ignatianum University in Cracow, External Faculty of Humanities and Social Sciences in Myslowice, Poland

English Philology Students' Willingness to Communicate as a Reflection of Learner Autonomy

The purpose of the present paper is an investigation of first-year English Philology students' willingness to communicate (WTC) as a reflection of their autonomy as English language learners. The study is based both on the observation of the students' behaviour during Integrated Skills classes as well as on the results of a questionnaire concerning their evaluation of the speaking activities, their attitudes towards the importance of speaking skills, activities which motivated them to talk in class, as well as their speaking anxiety and its possible causes (most of the items involved a Likert scale from 1 (very low/completely disagree) to 5 (very high/fully agree)).

As the model proposed by MacIntyre, Clément, Dörnyei and Noels (1998) shows, WTC constitutes a highly complex trait, susceptible to changes with time as well as influenced by a number of factors, including self-confidence, personality, communicative competence, the social situation, etc. Even though WTC and autonomy are two distinct traits, they can be regarded as interconnected and, indeed, as Khaki (2013) has shown, there is a significant relationship between them. Moreover, the decision to speak in class, unless one is selected by the teacher, is also to some extent autonomous. As Benson (2010: 79) has pointed out, autonomous learners are 'in some sense 'in control' of important dimensions of their learning'. Another important dimension of learner autonomy is the ability to evaluate one's own language competence (Dam and Legenhausen, 2010).

The present study was carried out with ten participants. The materials (regarded as 'conversation triggers', as they aimed to make the students participate in conversation) used in the speaking activities included pictures, reading and listening comprehension exercises, YouTube videos, etc., related to the topic of each class. As for the students' participation in

the classes, some of them were generally more active than others, regardless of the topic, which indicates that their trait-WTC was higher. On the other hand, as the results of the questionnaire show, they realize the importance of the need to improve their speaking skills in English (mean: 4.75, SD = 0.4629) and they would like to express as many different things in English as they can in Polish (mean 4.5556, SD = 0.72648). They do not think that their English speaking skills are good enough for all situations (mean: 3.333, SD = 1). At the same time, they differ considerably in speaking anxiety: even though the mean is 3.333, their anxiety levels range from 1 to 5 (SD = 1.2247). On the other hand, while speaking in pairs, they were generally more active than while speaking in front of the class; however, while this motivated them to speak, it largely hindered feedback from the teacher, who could not control their correctness very well.

It might be concluded that, even though the students perceive the importance of good speaking skills, they do not always possess enough willingness to communicate to practice speaking in class, at least in situations that involve feedback from the teacher. Even though their decision to speak is largely autonomous, learners - not only the students in this study - should realize that they should develop their willingness to communicate and reduce anxiety, which can also make them more autonomous English language speakers.

Ewa Zwierzchoń-Grabowska

e.zwierzchon@uw.edu.pl

Uniwersytet Warszawski

Autonomia ucznia i nauczyciela a korzystanie z nowych technologii w nauce języków obcych

Tematem wystąpienia będzie rozwijanie autonomii ucznia w procesie glottodydaktycznym ze szczególnym uwzględnieniem możliwości wykorzystania nowych technologii w tym celu. Podstawę teoretyczną rozważań stanowi antropocentryczna teoria języków ludzkich, z której można wyprowadzić wnioski istotne z punktu widzenia glottodydaktyki, w tym również odnośnie autonomii ucznia i nauczyciela. Postawione zostaną m. in. pytania o czynniki ograniczające autonomię tych uczestników procesu glottodydaktycznego oraz o granice ich autonomii. Ponadto wraz z rozwojem Internetu oraz opracowywaniem różnorodnych aplikacji na urządzenia mobilne uczniowie uzyskują nowe możliwości ćwiczenia swoich umiejętności językowych, z czego, jak wykazują badania, chętnie korzystają. Aktywności te mogą mieć charakter zarówno pracy na lekcji bezpośrednio kontrolowanej przez nauczyciela, jak i pracy samodzielnej na lekcji lub poza nią. Na przykładach wybranych narzędzi internetowych zostaną omówione możliwości samodzielnego rozwijania poszczególnych sprawności językowych w zakresie języka niemieckiego, lecz należy podkreślić, iż w wielu przypadkach narzędzia te mogą służyć również rozwijaniu sprawności w zakresie innych języków obcych i możliwe wnioski można uogólnić na naukę języków obcych w ogóle, lecz pod warunkiem sprawdzenia działania danego narzędzia w zakresie konkretnego języka lub znalezienia jego odpowiednika, tj. np. portalu poświęconego nauce danego języka. W kontekście wyżej wymienionych możliwości samodzielnej pracy ucznia postawione zostanie również pytanie o rolę nauczyciela we współczesnym nauczaniu języków obcych,

dlatego rozważania obejmą również aspekt relacji między autonomią ucznia a autonomią nauczyciela.